

[Statsministeren]

svaret på disse spørgsmål. Men når man siger fra hr. Christophersens side, at der ikke er handlet på energipolitikens område, så må jeg sige, at det jo netop er det, der er. For det første mener jeg, det er vigtigt, at vi er i fuld gang med at virkeliggøre opbygningen eller udbygningen af naturgasanlægget. For det andet forbereder vi mulighederne for at finde frem til den rigtige løsning med hensyn til en statslig oliierørledning. For det tredje har vi lagt op til genforhandlinger med Dansk Undergrunds Consortium.

For det fjerde er vi i praksis og i realiteten gået i gang med at handle, nemlig ved at lave statslige indkøb af olie i Saudi-Arabien, og vi vil vel efterhånden kunne komme til at gøre yderligere indkøb, ikke alene i Mellemøsten, men måske også andre steder. Det gør vi ikke alene ud fra dette med forsyningssikkerheden, det er naturligvis det væsentligste; vi gør det også, fordi vi mener, at det kan have nogen indflydelse på det prismæssige, og vi gør det også, fordi vi tror, at det er mere og mere nødvendigt ikke at lade De syv Søstre have det absolutte monopol på salget af olie og benzin i Danmark. Det er det, der er baggrunden for det. Jeg håber, man kan lide det, men jeg vil i hvert fald sige, at det er det, der er baggrunden for, at vi gør det.

Med hensyn til den procedure, der skal være fremover, så har energiministeren svaret. For det første sagde jeg, da vi havde møde i det udenrigspolitiske nævn for en uges tid siden, tror jeg det er, helt klart, at regeringen har den opfattelse, at hvis der kan findes frem til nogle faste regler for proceduren omkring statslig oliehandel, så er vi villige til at overveje det. For det andet sagde jeg det i min tale her i dag, og for det tredje har energiministeren altså præciseret mere tydeligt, end jeg har gjort det, på hvilken måde det formentlig bør og kan gøres.

Hr. Poul Schlüter sagde, at det ikke havde været muligt, oppositionen havde ikke evnet at overbevise regeringen om den rigtige politik. Jeg vil nøjes med at sige, at jeg synes, at oppositionen ikke har evnet at formulere en anden politik, så galt står det i virkeligheden til, og man kan jo ikke overbevise andre, hvis ikke man har formuleret sin egen politik og sin mere konkrete politik.

Må jeg lige gøre den bemærkning om besparelser – det sagde også finansministeren – at besparelsesforslagene fra disse partier for

en stor, stor dels vedkommende er så luftige, at man ikke kan sige, at det virkelig er forslag til løsninger af de problemer, vi står i.

Hr. Poul Schlüter nævnte lidt mere konkret end hr. Christophersen nogle ting, og det skal hr. Poul Schlüter naturligvis have tak for.

Hr. Poul Schlüter sagde for det første, at nu må der et egentligt stop for indkomststigninger til. For det andet må vi virkelig beskære de offentlige udgifter. For det tredje skal der en virkelig erhvervs politik til. Og så lyttede man selvfølgelig endnu mere, men disse tre klart formulerede mål blev ikke på nogen måde, skal vi sige udpenslet; vi fik ingen fornemmelse af, hvad det egentlig gik ud på.

Men lad os nu tage dette med indkomststoppet. Jeg tillader mig at tro, at hr. Poul Schlüter og det konservative folkeparti ikke forestiller sig, at vi i den aktuelle situation skal gå ud og lave yderligere indgreb på arbejdsmarkedet og etablere f. eks. et totalt indkomststop. Jeg kan ikke tro, at man mener det, og hvis man mener det, så vil jeg gerne vide, om det er det, man mener.

Det andet var dette med at beskære de offentlige udgifter. Der må jeg sige, at under forhandlingerne med V og K var de konservative på et vist tidspunkt noget mere moderate, noget mere modtagelige for det synspunkt, at der nok var begrænsede muligheder. Når det gælder venstre, ligger det lidt længere tilbage med hensyn til at være moderat, med hensyn til, om man kan spare sig ud af en økonomisk situation. Jeg husker f. eks., at hr. Christophersen i offentlige taler, mens vi havde SV-regeringen, gang på gang sagde: vi kan ikke spare os ud af situationen, der er begrænsede muligheder for nedskæringer i den offentlige sektor. Det er det, jeg mener man bliver nødt til at erkende, samtidig med at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for sagligt at skære, hvor der kan skæres uden at skabe sociale skævheder, uden at det går ud over den del af den offentlige service, som vi egentlig ønsker i fællesskab at vi også fortsat skal have.

Det tredje punkt, hr. Poul Schlüter var inde på, var erhvervs politikken. Om den vil jeg blot sige, at det er en kendsgerning, at regeringens økonomiske politik også indeholder ganske betydelige elementer til erhvervs-